Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Ciumac Vitalii)
Dosarul nr. 3a-562/23
2-21148488-02-3a-02052023

D E C I Z I E

17 septembrie 2024 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Grefier Vascan Diana

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Munteanu Ivan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 octombrie 2022, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Munteanu Ivan către Inspectoratul Național de Securitate Publică, terț Inspectoratul General al Poliției privind contestarea actului administrativ,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 6 octombrie 2021, Munteanu Ivan a depus acțiunea în contencios administrativ îndreptată către Inspectoratul Național de Securitate Publică, terț Inspectoratul General al Poliției, solicitând anularea deciziei nr. 66 din 18 august 2021 „*privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor, cu retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan*”.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, deține armă de vântoare în mod legal deja de 20 ani, este membru al Consiliului Societăţii Vânătorilor şi Pescarilor din raionul Străşeni, preşedinte al grupei de vânători din satul Ghelăuza.

Reclamantul a menționat că la 15 iunie 2021 s-a adresat către Secţia supraveghere circulaţie armament a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP cu cerere, înregistrată sub nr. 3636, prin care a solicitat eliberarea permisului de procurare a unei arme letale pentru autoapărare, cu drept de port şi folosire. Însă, la 1 septembrie 2021 a primit copia deciziei nr. 66 din 18.08.2021, conform căreia, „*în conformitate cu art. 7 alin.(2) lit. a) şi alin. 2[1]), art.18 alin. (2) lit. a) şi art. 19 alin. (2) şi (4) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie*

*civilă, se dispune limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armei, cu suspendarea dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armei pe perioada aflării sub învinuire de comiterea infracţiunii prevăzute de art.352[1] alin. (1) din Codul penal, falsul în declaraţii, cu retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan, privind deţinerea armei lungi cu ţeavă lisă de model „CIF-SAN" cal. 12x70 mm, nr.*****, în baza permisului de armă de tip „A" nr.*****, constând în aceia că se află în situaţia prevăzută la art. 7 alin. (2) lit. a) al Legii nr.130/2012, acţionând în conformitate cu prevederile art. 25 al Legii nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, art. 3 al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă şi art. 74 al Regulamentului cu privire la regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă, aprobat prin Hotârârea Guvernului nr.293/2014*".

Reclamantul a susținut că decizia nr. 66 din 18 august 2021, este ilegală, afectează grav dreptul de proprietate și este pasibilă nulităţii, pornind de la ansamblul următoarelor circumstanţe și motive.

În cazul dat decizia, în mod eronat, este bazată doar pe prevederile pct. a) alin.(2) art. 18 al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă, adică pe faptul că este inculpat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.352[1] alin.(1) din Codul penal. În Legea menţionată, după alin. (2) art. 18 există şi alin. (3), de concretizare al conţinutului alin. (2), care în mod expres prevede că, limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul: se află în una din situaţiile specificate la art. 7 alin. (2) lit. d), adică a pierdut sau i s-a sustras, în ultimii 5 ani, în împrejurări imputabile lui, armele letale sau neletale supuse autorizării, a comis una din contravenţiile ce ţin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare şi/sau de înstrăinare a armelor şi a muniţiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor; a refuzat, s-a împotrivit sau s-a eschivat de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, în cazul în care poartă asupra sa arme letale şi/sau neletale supuse autorizării sau declarării.

Reclamantul a precizat că personal niciodată nu a săvârşit vreo acţiune din cele sus-menţionate. La fel, nu cade sub incidenţa lor nici pretinsa comitere a infracţiunii prevăzută de art.352[1] alin. (1) din Codul penal.

Reclamantul a relevat că prin cererea prealabilă din 1 septembrie 2021 a intervenit conform art. 3, 5, 14 din Legea contenciosului administrativ către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică al IGP, cu solicitarea de anulare, ca fiind ilegală, a deciziei nr. 66 din 18.08.2021 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor, cu retragerea permisului de armă a

cet. Munteanu Ivan, şi eliberarea permisului de procurare a unei arme letale pentru autoapărare, cu drept de port şi folosire.

Prin răspunsul nr. 34/17-M-1008/21 din 14 septembrie 2021 Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, a respins cererea prealabilă ca inadmisibilă, cu remiterea dosarului administrativ în adresa instituţiei ierarhic superioare pentru emiterea deciziei definitive.

Conform răspunsului nr. 34/2-3235 din 24 septembrie 2021, primit la 27 septembrie 2021, Inspectoratul General al Poliţiei a menţinut decizia Inspectoratului Naţional de Securitate Publică de respingere a cererii prealabile.

În materie de drept, reclamantul Munteanu Ivan și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 3, 5, 14, 16, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019) și art. 4-5, 33, 55-56, 117, 166-167 din Codul de procedură civilă.

Poziția pârâtului și terțului pe marginea acțiunii:

La 22 noiembrie 2021, pârâtul Inspectoratul Național de Securitate Publică, reprezentat de Stăvilă Marina, a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de Munteanu Ivan și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 18-21).

Pe 23 noiembrie 2021, terțul Inspectoratul General al Poliției, reprezentat de Fiodorov Anastasia, a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de Munteanu Ivan și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 23-25).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 octombrie 2022, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Munteanu Ivan către Inspectoratul Național de Securitate Publică, terț Inspectoratul General al Poliției privind contestarea actului administrativ.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 1 noiembrie 2022, Munteanu Ivan a declarat apel (f.d. 72).

La 12 aprilie 2023, Munteanu Ivan a prezentat instanței de apel motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, apelantul Munteanu Ivan și-a manifestat dezacordul cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 octombrie 2022, invocând faptul că instanța de fond nu a făcut o claritate în circumstanțele cauzei. Hotărârea instanței de fond nu este motivată, fiind preluate argumentele autorității publice pârâte. Prima instanță greșit de determinat faptul că Munteanu Ivan a fost recunocut vinovat de către Judecătoria Strășeni.

Poziția intimatului și terțului pe marginea apelului:

La 20 noiembrie 2023, intimatul Inspectoratul Național de Securitate Publică, reprezentat de Furculița Daniel a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat (f.d. 105-108).

Terțul Inspectoratul General al Poliției a fost notificat despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia. Cu toate acestea, terțul nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 2 mai 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), cauza de contencios administrativ a fost redistribuită spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*".

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțat public la 26 octombrie 2022, iar cererea de apel a fost depusă la 1 noiembrie 2022. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*".

În speță, hotărârea motivată a fost notificată apelantului Munteanu Ivan la 17 martie 2023, iar motivarea apelului a fost depusă la 12 aprilie 2023, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*".

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel și motivarea apelului au fost semnate personal de către Munteanu Ivan.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, apelantul Munteanu Ivan nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale, citarea legală

fiind îndeplinită. De asemenea, în ședința de judecată nu s-a prezentat nici reprezentantul apelantului, avocatul Goncear Vasile, care a solicitat amânarea ședinței de judecată.

În acest context, Completul judiciar reține că, după repartizarea cauzei spre examinare în ordine de apel la 2 mai 2024, ședința de judecată a fost stabilită în cel mai proxim termen pentru data de 9 iulie 2024, ora 11:00.

La 4 iulie 2024, Munteanu Ivan a depus cerere, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată stabilită pentru data de 9 iulie 2024, ora 11:00, invocând imposibilitatea prezentării în ședința de judecată, din motiv că se va afla peste hotarele Republicii Moldova pentru realizarea unui tratament medical.

Pe 9 iulie 2024, avocatul Goncear Vasile a depus cerere, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată stabilită pentru data de 9 iulie 2024, ora 11:00, motivând că este antrenat într-o altă ședință de judecată stabilită anterior.

În susținerea cererilor de amânare nu au fost anexate careva probe.

În pofida absenței probelor, Completul de judecată a analizat motivele invocate și având în vedere că cerere de amânare este depusă pentru prima dată, prin încheierea protocolară din 9 iulie 2024, a admis cererile de amânare depuse atât de apelantul Munteanu Ivan, cât și de reprezentantul acestuia, avocatul Goncear Vasile. Astfel, ședința de judecată a fost stabilită pentru 17 septembrie 2024, ora 11:00.

La 16 septembrie 2024, ora 23:13, avocatul Goncear Vasile, acționând în interesele apelantului Munteanu Ivan a depus o nouă cerere de amânare, invocând din nou faptul că este antrenat într-o altă ședință de judecată stabilită anterior. Ca și în cererea precedentă, nu au fost anexate probe care să susțină această solicitare. Este important de menționat că, în conformitate cu dispozițiile legale, cererea de amânare trebuie să fie temeinic justificată prin probe concludente.

Potrivit art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, „*participanții la proces se citează. În citație se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului*”.

Conform art. 206 alin. (5) din Codul de procedură civilă, „*neprezentarea în şedinţă de judecată a reprezentantului sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei.* ***La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanţa poate amâna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia***”.

Completul judiciar relevă că, examinarea şi soluţionarea cererii de apel are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii: examinarea și soluționarea cererii de apel are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea cererii de apel are loc în procedură scrisă. Participanții la proces se citează. În citație se comunică locul, data și ora ședinței.

Neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

La caz, Completul judiciar nu a indentificat circumstanțe ce ar dicta necesitatea amânării *repetate* a examinării cauzei în ordine de apel, drept urmare, cererea de amânare, depusă de avocatul Goncear Vasile în interesele apelantului Munteanu Ivan, a fost respinsă.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimatului, Inspectoratului Național de Securitate Publică, nu s-a prezentat, însă prin cerere scrisă a solicitat examinarea cererii de apel în lipsa sa (f.d. 112). Astfel, Completul judiciar conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa părții intimate, care a fost citată legal despre timpul și locul examinării cauzei.

Reprezentantul terțului, Inspectoratului General al Poliției, în ședința de judecată, nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale, citarea legală fiind îndeplinită. Astfel, Completul judiciar conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa terțului, care a fost citat legal despre timpul și locul examinării cauzei.

De altfel, examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare şi dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor, iar prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, indică expres că neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința apelului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunându-se soluția de respingere a apelului, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*”.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*”.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act*

administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 15 iunie 2021, Munteanu Ivan s-a adresat Inspectoratului Național de Securitate Publică cu cerere, solicitând eliberarea permisului de procurare a unei arme letale pentru autoapărare, cu drept de port și folosire.

Prin încheierea din 18 august 2021, emisă de ofițerul principal al Secției supraveghere circulației armament a Direcției supraveghere armament și activități licențiate a INSP al IGP, comisar Stăvilă Marina, aprobată de șeful Inspectoratului Național de Securitate Publică, comisar-șef Țurcanu Constantin, s-a stabilit că „*Conform evidențelor Direcției supraveghere armament și activității licențiate a INSP al IGP, cet. Munteanu Ivan deține legal în proprietate armă lungă cu țeava lisă de model „CIF-SAN", cal. 12X70 mm, nr. *****, în baza permisului de armă de tip „A", cu nr. ***** din 24 septembrie 2015. Munteanu Ivan a fost pus sub*

învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 352[1] alin. (1) din Codul penal, în cadrul cauzei penale nr. 2019330136. Astfel, Munteanu Ivan se află în situația prevăzută la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă", din care motiv cererea depusă de Munteanu Ivan a fost respinsă.

De asemenea, prin aceeași încheiere, s-a propus: „*în temeiul art. 7 alin. (2) lit. a), art. 18 alin. (2) lit. a) și art. 19 alin. (2), (4) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă, de limitat dreptul de proprietate prin interdicția de posesie a armei, cu suspendarea dreptului de deținere sau de port și de folosire a armei și retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan pe întreagă perioadă în care acesta se află în una din situațiile specificate la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 130/2012*".

Prin Decizia nr. 66 din 18 august 2021, Inspectoratul Național de Securitate Publică a dispus limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor, cu suspendara dreptului de deținere sau de port și de folosire a armei pe perioada aflării sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) din Codul penal, cu retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan privind deținerea armei lungi cu țeavă lisă de model „CIF-SAN", cal. 12X70 mm, nr. *****, în baza permisului de armă de tip „A", cu nr. ***** din 24 septembrie 2015 (f.d. 6).

Prin răspunsul nr. 34/17-6283 din 21 august 2021, Inspectoratul Naţional de Securitate Publică a refuzat eliberarea permisului de procurare a armei, deoarece Munteanu Ivan se află în situația prevăzută de art. 7 alin. (2) lit. a) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor și muniților cu destinație civilă (f.d. 6-verso).

Nefiind de acord cu decizia nr. 66 din 18 august 2021, Munteanu Ivan a depus cerere prealabilă la 1 septembrie 2021, prin care a solicitat anularea deciziei ca ilegală şi neîntemeiată (f.d. 10).

La 24 septembrie 2021, prin răspunsul nr. 34/2-3235 al Inspectoratului General al Poliţiei reclamantul a fost informat că cererea prealabilă se respinge ca fiind neîntemeiată, iar careva iregularităţi la examinarea cererii de către Inspectoratul Național de Securitate Publică nu au fost depistate (f.d. 8).

Nefiind de acord, la 6 octombrie 2021, Munteanu Ivan a depus prezenta acțiune în contencios administrativ.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acţiunii şi a respins-o integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău, analizând legalitatea hotărârii în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ și art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută. Instanţa de fond a interpretat corect circumstanțele cauzei, a evaluat obiectiv probele disponibile și a stabilit corect circumstanțele de fapt, aplicând în mod adecvat legislația relevantă care reglementează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislaţiei administrative Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul Munteanu Ivan se relaţionează conceptului legal de acţiune în contestare prevăzut la art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art.191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul Munteanu Ivan cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*”.

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*”.

Instanța de apel atestă că decizia nr. 66 din 18 august 2021 a Inspectoratului Național de Securitate Publică, constituie act administrativ defavorabil pentru reclamantul Munteanu Ivan, deoarece prin acest act s-a dispus limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor, cu suspendara dreptului de deținere sau de port și de folosire a armei, cu retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*”.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*”.

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*”.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*”.

Completul judiciar reține că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiunea trebuie să urmărească și să justifice procesual, pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Completul de judecată relevă că expresia „*revendică încălcarea*” potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ sugerează că, pentru a introduce o acțiune în contencios administrativ, nu este necesar ca reclamantul să demonstreze cu certitudine că drepturile sale au fost vătămate. Este suficient să existe o anumită posibilitate ca drepturile sale subiective să fi fost afectate negativ de un act administrativ. Această prevedere legală permite persoanelor să solicite protecție juridică și să conteste acte administrative care, chiar dacă nu au cauzat încă o vătămare concretă, au potențialul de a produce o astfel de vătămare. Astfel, sistemul de contencios administrativ se deschide pentru o protecție preventivă a drepturilor subiective, permițând intervenția juridică înainte ca vătămarea să devină ireparabilă.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul Munteanu Ivan este destinatarul actului administrativ contestat.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, Munteanu Ivan a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul de proprietate și dreptul de deţinere, port şi folosire a armei letale. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

Din circumstanțele expuse în acțiunea de contencios administrativ este evidentă revendicarea încălcării drepturilor reclamantului Munteanu Ivan prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ, or, reclamantul, care de fapt este destinatar al efectelor actului administrativ defavorabil contestat, nu-i poate fi aplicată regula acțiunii populare pentru a declara acțiunea inadmisibilă în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, „*procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*”.

La rândul său prevederile art. 164 alin. (1) Cod administrativ, stipulează că „*cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă*”.

Conform art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, „*cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului*”.

Articolul 208 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*”.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, nefiind de acord cu decizia nr. 66 din 18 august 2021, Munteanu Ivan a depus cerere prealabilă la 1 septembrie 2021, prin care a solicitat anularea deciziei ca ilegală şi neîntemeiată (f.d. 10).

La 24 septembrie 2021, prin răspunsul nr. 34/2-3235 al Inspectoratului General al Poliţiei reclamantul a fost informat că cererea prealabilă se respinge ca fiind neîntemeiată, iar careva iregularităţi la examinarea cererii de către Inspectoratul Național de Securitate Publică nu au fost depistate (f.d. 8).

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*”.

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 6 octombrie 2021.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul Munteanu Ivan este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)*”.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*”.

La acest capitol, se reţin și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal*

admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că apelantul Munteanu Ivan înaintând prezenta acțiune contestă decizia nr. 66 din 18 august 2021 „*privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor, cu retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan*".

În contextul pretențiilor deduse judecății, Completul judiciar reține că potrivit art. 7 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*(1) Permisul de procurare a armelor letale şi neletale supuse autorizării şi, după caz, permisul de armă se acordă persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (1) dacă nu se află în una din situaţiile specificate la alin. (2) din prezentul articol şi întrunesc cumulativ următoarele condiţii:*

a) au împlinit vârsta de 21 de ani;

b) au absolvit un curs de instruire teoretică şi practică de mânuire a armei de foc, organizat de o persoană juridică acreditată în domeniu, în condiţiile legii, cu excepţia personalului atestat sau în rezervă din cadrul autorităţilor administraţiei publice care au competenţe în domeniul apărării naţionale, securităţii statului şi al ordinii public, precum şi din cadrul Centrului Naţional Anticorupţie, al Procuraturii şi al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor;

c) dispun de condiţii pentru asigurarea securităţii şi integrităţii armelor şi a muniţiilor;

d) sunt apte din punct de vedere psihologic şi medical pentru a deţine şi a folosi arme şi muniţii;

e) au calitatea impusă de lege, atestată prin documente prevăzute în normele de aplicare a prezentei legi, în funcţie de destinaţia armelor.

(2) Permisele prevăzute la alin. (1) nu se acordă persoanelor care se află în una din următoarele situaţii:

a) sunt învinuite sau inculpate în cauze penale pentru fapte săvîrşite cu intenţie, potrivit legislației în vigoare;

b) au antecedente penale;

c) le-a fost anulat, în ultimii 5 ani, dreptul de procurare, deţinere sau, după caz, de port şi folosire a armelor letale ori a armelor neletale supuse autorizării, cu excepţia situaţiilor în care măsura de anulare s-a dispus ca urmare a pierderii calităţii prevăzute la art. 8 alin. (2);

d) au pierdut sau li s-au sustras, în ultimii 5 ani, în împrejurări imputabile lor, armele letale sau neletale supuse autorizării;

e) au fost condamnate prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru infracţiuni comise cu intenţie, cu folosirea armelor sau a muniţiilor, a substanţelor şi materialelor explozive sau toxice, precum şi a substanțelor stupefiante, psihotrope

şi a precursorilor , dar şi pentru purtarea, păstrarea, procurarea, producerea, fabricarea, transportarea sau comercializarea ilegală a acestora.

f) au fost condamnate prin hotărîre judecătorească irevocabilă la pedeapsă de privaţiune de libertate pentru infracţiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave comise cu intenţie;

g) prezintă pericol pentru ordinea publică, viaţa şi integritatea corporală a persoanelor și se află la evidență specială în organele de poliție.

h) în privinţa cărora au fost aplicate ordinul de restricţie de urgenţă sau ordonanţa de protecţie.

(2[1]) Persoanelor care deţin în posesie arme letale şi neletale supuse autorizării şi se află în una din situaţiile prevăzute la alin.(2) li se retrage şi se anulează permisul de armă, inclusiv cel provizoriu, şi, după caz, permisul de procurare a armelor.

(5) Deciziile emise în condiţiile alin. (4) pot fi contestate potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ".

În conformitate cu art. 18 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor se aplică dacă titularul: a) se află în una din situaţiile specificate la* ***art. 7 alin. (2) lit. a)****, b) şi/sau h)*".

Conform art. 19 alin. (2) și (4) din aceeași Lege, „*suspendarea dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armelor se dispune pentru întreaga perioadă în care persoana se află în una din situaţiile specificate la art. 18 alin. (2). Pe perioada suspendării dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armelor, permisul de armă se retrage de către organul de poliţie care a dispus măsura, iar armele şi întreaga cantitate de muniţii deţinute se depun în 24 de ore la organul de poliţie în a cărui rază de competenţă teritorială titularul îşi are domiciliul, cu excepţia situaţiei în care acestea se ridică de către organul de poliţie*".

Reieșind din prevederile pct. 7 subpct. 11) din Regulamentul cu privire la regimul armelor şi al muniţiilor cu destinație civilă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 293 din 23 aprilie 2014, în vederea autorizării procurării armelor letale şi neletale supuse autorizării, cetățeanul Republicii Moldova cu domiciliul permanent în Republica Moldova, care dorește să devină titular al dreptului de deținere sau, după caz, de port şi folosire, trebuie să depună la serviciul abilitat din cadrul Inspectoratului General al Poliției sau, după caz, pentru armele cu țeavă lisă, la serviciul abilitat din cadrul inspectoratului de poliție în a cărui rază teritorială domiciliază, un dosar cuprinzând următoarele documente, care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) şi (2) din Lege nr. 130 din 08 iunie 2012, și anume copia autentificată a deciziei definitive, emisă de organul de drept competent, din care să rezulte că solicitantul nu se află în una din situațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a), b), e)-g), după caz.

La caz, Completul judiciar reține că, la 3 octombrie 2019, prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii Strășeni, Munteanu Ivan a fost pus sub învinuire în baza art. 352[1] alin. (1) din Codul penal.

Prin sentința Judecătoriei Străşeni, sediul Central din 13 septembrie 2021, Munteanu Ivan învinuit în baza art. 352[1] alin. (1) Cod penal a fost achitat pe motiv că, fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 15 decembrie 2021 a fost respins ca inadmisibil apelul martorului Vladicescu Rodica, a fost admis apelul procurorului, casată total sentinţa şi pronunţată o nouă hotărâre, în concordanţă cu art. 409 din Codul de procedură penală, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Munteanu Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) din Codul penal fiind încetat procesul penal, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală potrivit art. 53 lit. g) şi art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2022, s-a casat, total, decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe Munteanu Ivan, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În continuare, Completul judiciar notează că actul administrativ contestat - decizia nr. 66 „*privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor, cu retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan*", a fost emisă la ***18 august 2021***, în perioada în care Munteanu Ivan avea statut de inculpat în cauza penală privind învinuirea sa în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 352[1] alin. (1) din Codul penal, pentru fapte săvârşite cu intenţie, potrivit legislației în vigoare.

În acest context, este esențial de menționat că actul administrativ contestat a fost emis înainte de pronunțarea sentinței de achitare din ***13 septembrie 2021***. Aceasta înseamnă că, la momentul emiterii actului contestat, apelantul Munteanu Ivan nu fusese încă achitat, iar măsura restricționării dreptului său de a deține armă se întemeia pe situația existentă la acel moment, respectiv pe statutul său de inculpat într-o cauză penală aflată în derulare.

În lumina circumstanțele expuse, Completul judiciar apreciază ca fiind justificată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că Munteanu Ivan nu întrunește condițiile legale pentru eliberarea permisului de deținere, port și folosire a armelor de foc, având în vedere că, la data emiterii deciziei contestate, acesta se află în situația în care, era inculpat în cauză penală pentru fapte săvârșite cu intenție, potrivit legislației în vigoare, corespunzător se află în una din situaţiile de retrage a permisului de armă, respectiv suspendara dreptului de deținere sau de port și de folosire a armei. Or, art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor şi al muniţiilor cu destinaţie civilă, prevede în mod expres că permisele de armă nu se acordă persoanelor puse sub învinuire sau inculpate în cauze penale pentru fapte săvârşite cu intenţie, iar alin. (2[1]) al aceluiași articol,

stipulează în mod imperativ că persoanelor care deţin în posesie arme letale supuse autorizării şi se află în situația prevăzută la art. 7 alin. (2) lit. a) din Lege li se retrage şi se anulează permisul de armă, inclusiv cel provizoriu, şi, după caz, permisul de procurare a armelor. În plus, art. 18 alin. (2) lit. a) din aceeași Lege, prevede pentru astfel de situații limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor, iar art. 19 alin. (2) și (4) reglementează suspendarea dreptului de deținere, port și folosire a armelor, precum și retragerea permisului de armă.

Prin urmare, prima instanță just a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Munteanu Ivan ca neîntemeiată.

Conform art. 54 alin. (2) și (4) din Constituția Republicii Moldova, „*exercițiul drepturilor şi libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional şi sunt necesare în interesele securității naţionale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților şi demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității şi imparțialității justiției*”.

Restrângerea unor drepturi se impune în scopul apărării ordinii publice, care reprezintă un ansamblu de dispoziții prin care se asigură liniștea publică, armonia socială, respectul față de lege și decizii legitime ale autorităților publice.

În scopul enunțat legislatorul a adoptat Legea privind regimul armelor şi al munițiilor cu destinație civilă nr. 130 din 08 iunie 2012, care stabilește regimul special (limitat) al circulației şi folosirii armelor letale, neletale şi a munițiilor cu destinație civilă.

Prevederile Legii nr. 130/2012, fac excepție de la aplicarea clasică a normelor juridice, or, restricțiile indicate în Legea respectivă sunt în interesul superior al comunității și se aplică exhaustiv în condițiile prevăzute de către aceasta.

Afară de aceasta, procurarea, deținerea, portul și folosirea armei nu reprezintă un drept absolut al omului, dar un drept relativ.

Dat fiind cele relatate, Completul judiciar consideră întemeiată decizia nr. 66 din 18 august 2021 a Inspectoratului Național de Securitate Publice privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor, cu retragerea permisului de armă a cet. Munteanu Ivan, or, în speță se atestă suficiente probe concludente din care rezultă că acesta nu întrunește condițiile prevăzute la art. art. 7 alin. (2) lit. a) și alin. 2^1 din Legea nr. 130/2012.

Astfel, în opinia Completului specializat, prima instanță cu respectarea principiului aplicării „triplului test”, ce presupune că (*i*) limitarea trebuie să fie prevăzută de lege; (*ii*) să protejeze un interes legitim și (*iii*) să fie necesară într-o societate democratică, corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea ca neîntemeiată, or, decizia nr. 66 din 18 august 2021 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor, cu retragerea permisului de armă a

cet. Munteanu Ivan, a fost emisă în conformitate cu legea, cu respectarea competenței și procedurii stabilite în acest sens de legislația în vigoare.

Analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantului în acțiune, Completul de judecată observă că judecătorul instanței de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor înaintate de reclamantul Munteanu Ivan.

Din considerentele enunțate, instanța de apel concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

Nu în ultimul rând, Completul judiciar consideră necesar de a concretiza faptul că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu toate acestea, instanța de apel ține să menționeze că, apelantul Munteanu Ivan nu a invocat în susținerea poziției sale careva argumente concludente și pertinente, care în ansamblul probelor administrate la dosar, ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ contestat, argumentele acestuia fiind combătute prin concluziile instanței de fond, care a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide asupra respingerii apelului declarat de Munteanu Ivan și menținerii fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 octombrie 2022.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Munteanu Ivan.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 octombrie 2022.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore